

עיר וקדיש מזו שמיא נחית

ט"ל תשבת מפי זרעו

ספר
השכר והעונש
בשמירת העיניים

בזהר דא יפקון מן גלותא ברחמי

והמשכילים יזהרו כלזהר הרקיע

חוברת מספר 58

תמוז תשע"ד - עיה"ק בית שמש תובב"א

בעזרת ה' יתברך

סֵפֶר

הַשָּׂכָר וְהָעֲנָשׁ בְּשִׁמְרַת עֵינָיו

בו יבאר מחז"ל כי כל שכר האדם, בריאותו, פרנסתו אריכות ימיו ובריאות בניו, כלם תלויים בהנהגתו בקדושה בראית עיניו.

היות והנסיונות ביוצא לחוץ עצומים מאד, על כן צטטנו קצת מאמרי חכמינו זכרונם לברכה, הן בענין חמר הענש המסתכל וגם בענין גודל שכר הנוזהר.

הספר הזה הוא תועלת גדול לכל היוצא לדורו, ליקח חמשה דקות ולעין בה. ובלתי ספק שיהיה לו שמירה גדולה ברוחניות וגם בגשמיות לו ולזרעו אחריו.

כל זה מלקט מדברי חז"ל משי"ס, בבלי, וירושלמי ומדרשים ומספרי מוסר זלה"ה, ודבריהם הקדושים חוצבים להבות אש, מלהיבים נפש האדם לעבודת הבורא. דברים העומדים ברומו של עולם ובני אדם מזלזלים בהם, ועל ידי ספר זה יהיה יד הכל ממשמשים בהן ויזכרו לשמור ולקיים.

יצא לאור על ידי "מפעל הזהר העולמי"
נחל לכיש 24/8 רמת בית שמש - 0548436784
אלול תשע"א

הוצאת:

שע"י "חברה מזכי הרבים העולמי" מפעל עולמי להצלת הדת

מיסודו של הגה"צ רבי שלום יהודה גראס
כ"ק מרן אדמו"ר מהאלמין שליט"א

MIFAL HAZOHAR HOILUMI
CIO CHEVREH MAZAKEI HARABIM HOILUMI
Under The Supervision Of Rabbi Sholom Yehuda Gros
The Head Of The Rabbinical Court Of Holmin

מצוה גדולה לזכות את הרבים

ולפרסם ספרי הזוהר היומי

בבתי כנסיות, בבתי מדרשות, בשמחות, לכל החברים וידידים,

ולכל אחד ואחד מישראל, לקרב הגאולה שלימה בב"א

וכל המזכה את הרבים זוכה לבנים צדיקים

ולכל ההבטחות הרשב"י זיע"א

מכתבי הסכמה מגדולי ישראל, כבר באו בדפוס בשאר
הספרים שהוצאנו לאור וזכרון אחד עולה לכאן ולכאן

"מפעל הזוהר העולמי"

רחוב נחל לכיש 24/8

רמת בית שמש ארץ ישראל

טל: 054-843-6784 / פקס: 02-995-1300

hazohar.com@gmail.com

מפתחות

- א. שְׁמִירָה גְדוּלָה בְּרוּחָנִיּוֹת וְגַם בְּגִשְׁמִיּוֹת לוֹ וּלְזָרְעוֹ אַחֲרָיו ה.
- ב. הַנְהֵגָה לְיֹצֵא לְשׁוּק ו
- ג. הַמְסַתְּפָלִין בְּמָקוֹם הָאָסוּר, נְחֻשָׁךְ אֹר הַמְזַכֵּף שְׁלֵהֶם וְלֹא יִזְכּוּ לְרֹאוֹת בְּנַעַם ד' וְלִהְנוֹת מְזִיו הַשְּׂכִינָה ז
- ד. עֶקֶר הַכֹּל הוּא שְׁמוֹר עֵינֶיךָ - וְשׁוֹר פִּיךָ ז
- ה. מִי שֶׁאֵינוֹ מְבִיט עַל נְשִׁים, לְעֵתִיד לָבוֹא יִהְיֶה לְפָנִים מִמְּלֶאכִי הַשָּׁרֵת ז
- ו. סְגוּלָה לְהַנְצִל מֵעֵין הָרַע - שְׁלֹא יִסְתַּכֵּל בַּחוּצוֹת ז
- ז. חַיֵּי הָאָדָם תְּלוּיִין בְּשְׁמִירַת עֵינַיִם ח
- ח. הַהוֹלֵךְ בַּחוּץ לֹא יִסְתַּכֵּל בְּכָל הַצְּדָדִין ח
- ט. אֵל יְבוּשׁ מִמְּלַעֲיָגִים ח
- י. אֵל יְבוּשׁ מִמְּלַעֲיָגִים - מִצָּא מְנוּחַ לְנַפְשׁוֹ - וְיַפְעוֹל יְשׁוּעוֹת בְּנַפְשׁוֹ ח
- יא. שְׂכַר הַשׁוֹמֵר עֵינָיו מִהַסְתַּכְלוּיּוֹת אֲסוּרוֹת ט
- יב. עוֹנֵשׁ הַגְּדוֹל עַל הַסְתַּכְלוּת י
- יג. הַלִּיכָה לְדָרֶךְ יא

זוהר מגנא ומצלא

דְרָשָׁה לְהַנּוּק לְמוֹד הַזוהַר הַקְדוֹשׁ
מִכִּ"ק אַדְמוֹ"ר מְהַאֲלָמִין שְׁלִיט"א

לְכַבוֹד יוֹמָא דְהִילולָא
שֶׁל הַמְקַבֵּל הָאֱלֹקִי צַדִּיק יְסוּד עוֹלָם
רַבִּי מְרַדְכֵי שְׁרַעְבֵי זי"ע
רֹאשׁ לְעֵדֶת הַמְכּוֹנִיִּים
-כ' חֲשׁוֹן תשע"ב-
בִּישִׁיבַת הַמִּיִּשְׁר בְּבַת ים
י"ט חֲשׁוֹן תשע"ב לַפ"ק

הַצַּה"ק רַבִּי יְהוּדָה לֵיִב אַשְׁתֵּל*
(בַּעַל הַפּוֹלֵם) זצ"ל

*זעק רבות על חורבן העולם הממשמש ובא. בשנות השלושים הוא התריע על כך בקול גדול (בכתביו משנת תרצ"ג-ג'933 מצוי המשפט "כבר זעקתי על קץ העולם"). הוא התריע על השואה העומדת להתרחש על אירופה ועל הסכנה הגדולה הצפויה לעם היהודי, הוא הכריז על הצורך בלימוד ספר זוהר בישיבות פולין, ולשם כך אף נפגש עם רבנים ואדמו"רים, בבקשה שייסדו סדרי לימוד בספר זוהר בישיבותיהם, אך הם לא שעו לבקשותיו. הוא טען כי "נותנים 20 שנה זמן מן השמיים. וכמו"כ הבר"ץ עה"ר זעקו עוד בשנת תרפ"א, ועוד הפעם בשנת תרצ"ב, שכל העולם יתאחדו ויסיימו אלה סיומי זוהר להצלת עם ישראל, וסיימו רק חלקית. -רבנים וראשי ישיבות יקרים, אנהנו כעת זועקים אליכם בתחנונים לעורר את עם ישראל בלימוד זוהר"ק, אתם ראשים של עם ישראל, והאחריות של העם רובת עליכם (שבת נה)

הַשְּׂכָר וְהַעֲנֵשׁ בְּשִׁמְרַת עֵינַיִם

שְׁמִירָה גְדוּלָה בְּרוּחָנִיּוֹת וְגַם בְּנִשְׁמֵיּוֹת לוֹ וּלְזַרְעוֹ אַחֲרָיו

יוֹצֵא לְשׁוּק וְכָל שָׁכֵן נוֹסֵעַ לְדֶרֶךְ עָלוּל לְאַבֵּד חֵס וְשְׁלוֹם ב' עוֹלָמִים. עוֹלָם הַזֶּה וְעוֹלָם הַבָּא. עַל יְדֵי הַסְּתַכְּלוֹת בְּנָשִׁים וְכָל שָׁכֵן פְּרִיצוֹת הַמְּטַמְּאִים רָאָשׁוּ וְכָל נַפְשׁוֹ וּמוֹרִידוֹ שַׁחַת רַחֲמָנָא לִיְצַלֵּן. וְהַרְמַב"ם בְּהִלְכוֹת תְּשׁוּבָה פ"ד ה"ד, דְּהָאָדָם אֵינוֹ מְרַגֵּשׁ שְׂרָאִית הָעֵינַיִם הֵן הֵן הַגּוֹרְמִים אַחֵר כֶּף לְבָא לְגוֹפֵן שֶׁל עֲרִיזוֹת. וּבְאוֹר הַחַיִּים פ' אַחֲרֵי, דָּאֵם לֹא יַעֲצֵר בְּעַד הַהִסְתַּכְּלוֹת, לֹא יוּכַל בְּשׁוֹם אִפְּן לְהַנְצִיל מִלְּהִרְהַר וְלְבָא לְיַדֵּי עֲבָרָה. וּכְדַבְּרֵי חו"ל (גְּדֵרִים כ') כָּל הַצּוֹפֵה בְּנָשִׁים סוֹפּוֹ בָּא לְיַדֵּי עֲבָרָה וְיִדְוַע מִדַּבְּרֵי חו"ל כִּי כָּל חַיּוֹת הָאָדָם בְּעוֹלָם הַזֶּה, בְּרִיאֹתוֹ, פְּרַנְסָתוֹ, אֲרִיכוֹת יָמָיו וּבְרִיאֹת בְּנָיו, כָּלֶם תְּלוּיִים בְּהַנְהַגְתּוֹ בְּקְדוּשָׁה. וְגַם חַיּוֹ בְּעוֹלָם הַבָּא. וְהַנְסִינּוֹת בְּיוֹצֵא לְחוּץ עֲצוּמִים מְאֹד, עַל כֵּן צִטְטְנוּ קֶצֶת מֵאַמְרֵי חו"ל, הֵן בְּעֵינַיִן חֹמֶר עוֹנֵשׁ הַמְּסַתְּכָל וְגַם בְּגִדְל שְׂכָר הַנְּזֹהֵר, בְּקִצּוֹר.

וְתוֹעֵלַת גְּדוּלָה לְכָל הַיּוֹצֵא לְדֶרֶךְ, לִיקַח חֲמִשָּׁה דְקוֹת וּלְעֵינַיִן בְּכָל זֶה. וְגַם לְקַחְתּוֹ עִמּוֹ לְדֶרֶךְ לְהַתְּבוֹנֵן בּוֹ, וּבִלְתֵּי סֶפֶק שִׁיְהִיָּה לוֹ שְׁמִירָה גְדוּלָה בְּרוּחָנִיּוֹת וְגַם בְּנִשְׁמֵיּוֹת לוֹ וּלְזַרְעוֹ אַחֲרָיו. וְכֶף כְּתַב הָאוֹר הַחַיִּים הַק' (פ' אַחֲרֵי עה"כ "אֵת מִשְׁפָּטֵי תַעֲשׂוּ"), שְׁכַתּוֹב דְּעַל יְדֵי שְׁמִירָה מְעַרְיֹת יוּכַל לְקַיֵּם כָּל מִצְוֹת עֲשֵׂה שְׁבַתוֹרָה וּלְהַשְׁמֵר מִכָּל לֹא תַעֲשֵׂה, מֵהַ שְׂאִיִן כֵּן אִם יִטְמָא נַפְשׁוֹ לֹא יִקְיַם אַחַת מֵהֶם, כִּי טְמָאָה זֶה מִשְׁרָה טְמָאָה עַל כָּל אֵיבָרֵי הָאָדָם וְכַחֲתָיו. וְכִינּוֹן שָׁכֵן, כָּל הַלְּאוּיִן לֹא יִמְנַע מֵהֶם, כִּי בְּכָל אֶבֶר טְמָאָתוֹ בּוֹ. וְכֵן בְּמִצְוֹת עֲשֵׂה, הֵגַם שִׁיעֲשֵׂה לְפַעֲמִים, אֵינָה מִצְוָה, כִּי לֹא יִתְרַצֶּה בּוֹ הַבוֹרָא יִתְבָּרַךְ שְׁמוֹ, עַד כָּאֵן. וְכִזָּה כְּתַב הַקְּדוּשׁ בְּעַל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל (דֶּרֶךְ פְּקוּדֵי לֹא תַעֲשֵׂה ל"ה חֲלָק הַדְּבִיר אוֹת א'), קִבְּלָנוּ מִרְבוּתֵינוּ דְּבִשְׁבִיל זֶה, הַיִּצֵּר בִּיּוֹתֵר מִתְּאֵנָה לְעֲבָרָה זֶה לְהִיּוֹת שְׁבוּזָה נְכַלָּל כָּל תְּאֻתָיו, וְכוּלְלַת כָּל הַתְּאוּת, עַד כָּאֵן.

וְדַבֵּר זֶה מְקוּרָו בְּרָאשׁוֹנִים, שְׁכַתּוֹב הַחֲנוּךְ (מִצְוָה שפ"ז) שְׁעַל יְדֵי מִצְוָה זֶה שֶׁל "וְלֹא תִתּוֹרוּ אַחֲרָי לְבַכְּכֶם וְאַחֲרֵי עֵינַיִכֶם", יִשְׁמַר הָאָדָם מִחֲטוּא לֹד' כָּל יָמָיו.

וְהַמְצָנָה הַזֹּאת יְסוּד גָּדוֹל בְּדַת, וְאִם תַּעֲבוֹר פַּעַם אַחַת אֶז תִּמְשֹׁךְ אַחֲרֶיהָ כַּמָּה פְּעָמִים, דַּעֲבָרָה גּוֹרֶרֶת עֲבָרָה.

וְגַם בְּגִשְׁמִיּוֹת, כְּאֲשֶׁר עֵינָיו מְשׁוֹטְטוֹת בְּכָל דְּבַר, אֶז נַעֲשֶׂה מְבַלְבֵּל וּמְטָרֵד מְאֹד, דְּמַחְשָׁבוֹת שְׂכָרָאשׁ מְנַהֲיִין הַגּוֹף, וּבְאִין רוּאָה דְּבַר, אֶז יֵשׁ לוֹ מְנוּחָה וְהִרְחַבְתָּ הַדַּעַת אֲמִתִּית. וּכְדַבְרֵי הַתּוֹסְפוֹת סוּטָה ח' (ר"ה איז), דְּאַחַר שְׂרָאָה הַעֲרוּהָ פַּעַם אַחַת שׁוֹב מְהֵרָה אַחֲרֶיהָ לְעוֹלָם. וְלֹאֲיִדָּךְ אֲשֶׁה שְׁלֹא רָאָה לֹא יָבוֹא לְחֻשָׁב עֲלֶיהָ (ראשית חכמה שער הקדושה פ"ח אות ט"ז).

וְעַיִן עוֹד בְּשַׁעֲרֵי תְּשׁוּבָה לְרַבְנֵנוּ יוֹנָה, דְּהַמְסַתְּפֵל בְּעֲרִיּוֹת הו"ל מוֹמֵר לְעֲרִיּוֹת. וְנִמְנָה בְּרַמְבַּ"ם הַלְכוֹת תְּשׁוּבָה (פ"ד ה"ד) בֵּין כ"ד דְּבָרִים הַמְּעַכְבִּין אֶת הַתְּשׁוּבָה דְּחוּטָא וּמְדַמָּה בְּנַפְשׁוֹ שְׂאִין זֶה חֲטָא. וְהוּא עוֹן גָּדוֹל דְּעַל יְדֵי זֶה יָבוֹא לְגוֹפֵן שֶׁל עֲרִיּוֹת (רמב"ם שם).

הַנְּהִיגָה לְיֹצֵא לְשׁוּק

חֵלֶק הַהֲלָכָה

א. הַסְתַּכְּלוֹת אֲסוּרָה אֲפִילוּ בְּאַצְבַּע קִטְנָה שֶׁל אִשָּׁה, אִם נִתְכַּוֵּן לְהַנּוֹת מִמֶּנָּה וּכְאִלוּ נִסְתַּכְּל בְּמָקוֹם הַמְּגַנָּה בִּיּוֹתֵר (שְׁלַחַן עֲרוּךְ אֲבוֹן הַעֲזָר סִימָן כ"א ס"א).

ב. וּבְמָקוֹם הַמְּכַסֶּה כְּשִׁמְגוּלָה, אֲסוּר אֲפִילוּ עֲקִיבָה שֶׁל הָאִשָּׁה וְאֲפִילוּ אִין מִתְכַּוֵּן לְהַנּוֹת. וְכָל שְׂבִידוֹ לִילָךְ בְּשׁוּק בְּדָרְכִים שְׂאִין שָׁם כָּל אֵלוֹ וְהוֹלֵךְ בְּמָקוֹם שַׁעֲקִיִּים מְגָלִים, אֲפִילוּ אִין מִסְתַּכֵּל בָּהֶם, רְשַׁע מִיָּקְרִי, דְּצָרִיךְ לְהִתְרַחֵק מִמָּקוֹם שְׂיֻוכֵל לָבוֹא לְעֲבָרָה. וּמְכַל מָקוֹם גַּם בְּלִיכָא דְרַכָּא אַחֲרִיתָא וְכוּפָה עֵינָיו לְמַטָּה וְעַל כֵּן מְרַגֵּישׁ בְּעַקְבֵי הָאִשָּׁה וְאָנּוּס הוּא, מְכַל מָקוֹם צָרִיךְ לְהִטּוֹת עֵינָיו לְצַד אַחַר (עֵיין ב"ב נ"ז וְרַשְׁב"ם ור"ג שם, וּמַהֲרַש"א מְכוֹת כ"ד, דְּקֹאֵי אַעֲקֵב שֶׁל הָאִשָּׁה, וְעֵיין עוֹד עֲרוּךְ הַשּׁוֹלְחָן סִימָן כ"א ס"א).

ג. וְרֹאֵי לְהַתְּבַוְּנָן בְּזֶה, דְּגַם בְּאִין רוּאָה פְּנִיָּה שֶׁל הָאִשָּׁה רַק שְׂאָר מָקוֹם מְכַסֶּה הַמְּגַלָּה, צָרִיךְ לַעֲשׂוֹת פְּעֻלוֹת שְׁלֹא יִרְאָה בְּעֵינָיו, דְּהַגְמָרָא שָׁם מְזָה מִיָּרִי.

ד. וְנִלְמַד מִשָּׁם שְׁכָל שְׂאֲפֶשֶׁר לִילָךְ בְּדָרֵךְ אוּ מָקוֹם אוּ חֲנוּת דְּלִיכָא שָׁם רְגָלִים מְגָלוֹת אוּ זְרוּעוֹת מְגָלוֹת שֶׁל נָשִׁים, אֲסוּר לִילָךְ שָׁם אֲפִילוּ בְּעַצִּמַת עֵינַיִם וְרְשַׁע מִיָּקְרִי. וְנִפְקָא מִינָא לְהַלִּיכָה בְּשׁוּק מִמָּקוֹם לְמָקוֹם אוּ לְחֲנוּת שְׂמָצוּי פְּרִיצוֹת. וּבִאֲפִי זוּטְרִי (אֲבוֹן הַעֲזָר כ"א סק"ד) דְּגַם בְּנֵי בֵיתוֹ בְּזְרוּעוֹת מְגָלוֹת, וְגַם נְכָרִיּוֹת בְּכָלֵל הַנ"ל (וּכְמוֹ שְׁכָתוּב בְּפִי ר"ג ב"ב דף נ"ז).

ה. וְאֶפִּילוּ בְּאֵין לוֹ בְּרִירָה אַחֲרֵת וְצָרִיךְ לִילֵךְ לְשׁוּק אוֹ חֲנוּת שֵׁשׁ שָׁם זְרוּעוֹת מְגֻלוֹת אוֹ שְׂאָר פְּרִיצוֹת, יֵשׁ לוֹ לְעֵצֶם עֵינָיו וְנִקְרָא חֲסִיד. וּבְזֶמֶן הַזֶּה הֵינּוּ שֵׁיטֵיר הַבְּתֵי עֵינַיִם שְׁלוֹ, אִם אֶפְשָׁר לוֹ בְּלִי זֶה שְׁיֻכַּל לְרְאוֹת הַעֲגָלוֹת וּמְרַכְּבוֹת. וְנִקְרָא חֲסִיד עַל יְדֵי זֶה (ב"ב ש"ס).

ו. הַמְּסַתְּפֵל בְּעֵקִיבָה שֶׁל הָאִשָּׁה (חֶלֶק הַרְגֵל שְׂנוּגַע לְקַרְעָה) וְכֹל שֶׁכֵּן לְמַעֲלָה מִזֶּה אוֹ זְרוּעוֹת מְגֻלוֹת, הַעֲנֵשׁ עַל זֶה, דְּהַוְיִין לוֹ בְּנִים שְׂאִינִם מְהֻגְנִים (גְּדִירִים כ' וּבְר"ן ש"ס), פְּרוֹשׁ בְּנִים בְּעֵלֵי מוֹמִיין (עֵין ט"ו קצ"ה).

ז. וְכֵן בְּשׁוּק אוֹ כָּל מְקוֹם פְּרִיצוֹת, צָרִיךְ לִילֵךְ בְּזִרְיוֹת וּמְהִירוֹת גְּדוֹלָה וְלֹא בְּמַתְנִיּוֹת וְכֹל שֶׁכֵּן לֹא לְהַשְׁתָּהוּת בְּשׁוּק בְּשִׂיחָה עִם חֲבָרִים, כְּשֹׂאֲפֶשֶׁר לְפָנוֹת וּלְדַבֵּר בְּמְקוֹם אַחֵר, דְּעוֹכְרוֹת נְשִׁים בַּעֲקֻבִּיִים מְגֻלִים (עֵין אָבוּ הַעֲזָר סִימֹן כ"א וְהִלְלוּ פִּגְעַת בְּאִשָּׁה כו', עַד שֶׁמְסַלְקָה לְצַדִּדִין, שְׁלֵא יִרְגִישׁ בְּפַסִּיעוֹתֶיהָ וְאֶפִּילוּ לְבוֹשָׁה בְּצַנִּיעוֹת וּכְמוֹ שֶׁכְּתוּב בְּבֵאֵר הַיֵּטֵב בְּשֵׁם הַרְזוּב"ז).

הַמְּסַתְּבָלִין בְּמְקוֹם הָאֲסוּר, נַחֲשֵׁף אֹרַח הַמְּזוֹכֵף שְׁלֵהֶם וְלֹא יִזְכּוּ לְרְאוֹת בְּנַעֲמֵ ד' וְלַהֲנוֹת מִזִּיו הַשְּׂכִינָה

ח. וּכְדָאֵי לְזַכֵּר תְּדִיר וּלְשַׁנֵּן לְעֵצְמוֹ דְּבָרֵי הַחֶפֶץ חַיִּים זצ"ל, דְּאוֹתָן עֵינַיִם הַמְּסַתְּבָלִין בְּמְקוֹם הָאֲסוּר, נַחֲשֵׁף אֹרַח הַמְּזוֹכֵף שְׁלֵהֶם וְלֹא יִזְכּוּ לְרְאוֹת בְּנַעֲמֵ ד' וְלַהֲנוֹת מִזִּיו הַשְּׂכִינָה שֶׁהוּא הַנְּאָה הַיּוֹתֵר גְּדוֹלָה הַשִּׁיף. (שְׁמִירַת הַלְשׁוֹן חֶלֶק ב' פ"ל). וְכֵן כְּתוּב בְּעַל בֶּן אִישׁ, דְּכִיּוֹן שֶׁהֲנֵאֵת הָאָדָם כְּשֶׁנִּפְרַדַּת הַנְּשִׂמָה מִהַגּוֹף עֲקָרוֹ מְהֵעֵינַם, צָרִיךְ לִיזְהַר בְּזֶה יוֹתֵר מִשְׂאָר כָּל הָאֵיבָרִים שְׁלוֹ (עוֹד יוֹסֵף ח"י, וְאַתְחַנֵּן שְׁנֵה א' ד"ה וְלָכוֹן).

ט. אֶפֶן הִלִּיכָה בְּשׁוּק, מְסַתְּפֵל לְמַטָּה כְּמוֹ שֶׁהוּא עוֹמֵד בְּתַפְלָה, וּמְהַלֵּךְ בְּשׁוּק כְּאָדָם הַטְּרוּד בְּעַסְקִיו (רַמְב"ם הַלְכוֹת דְּעוֹת פ"ה ה"ט).

י. פִּגְעַת אִשָּׁה בְּשׁוּק אֲסוּר לְהֵלֵךְ אַחֲרֶיהָ אֲלֵא רַץ וּמְסַלְקָה לְצַדִּדִין אוֹ לְאַחֲרָיו (אָבוּ הַעֲזָר סִימֹן כ"א ס"א). וְהָאֲסוּר בְּכָל הַנְּשִׁים, אֶפִּילוּ כְּשֶׁהוֹלְכוֹת מְכֻסוֹת מִכֶּף רַגְלָה וְעַד רֵאשׁ (רַדְב"ן חֶלֶק ב' סִימֵן תש"ע).

עֵקֶר הַבַּל הוּא שְׂמוֹר עֵינָיִךְ - וְשִׁמּוֹר פִּיךָ

א. "הַעֲבֵר עֵינֵי מִרְאוֹת שְׂוֵא", דוֹד הַמְּלָךְ עָלָיו הַשְּׁלוֹם רָמַז לָנוּ, שְׁיִוְתֵר טוֹב לְהָאָדָם לְהַעֲבִיר וְלִקַּח חֵס וְשְׁלוֹם עֵינָיו קִדְּם שְׂרִיאַה בְּהֶם דְּבַר שְׂוֵא וְתַפֵּל רַחֲמָנָא לִיצְלוֹ, וְעַל זֶה יִתְפַּלֵּל לְהַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ בְּכָל עֵת (אֲמָרֵי קוּדֶשׁ - סֵטְרַעֲלִיסק, אוֹת ע"ו).

ח. השָׁכַר וְהַעֲנֵשׁ בְּשִׁמְרַת עֵינַיִם

ועל כן טרם יצא לחוץ, מקום הנסיונות, יניח ידיו על המזונה ויתפלל להקב"ה שישמרהו מכל מין הסתכלות אסורה, ומחשבות רעות והקדוש ברוך הוא יעזר לו שלא יכשל (דרך פקודיך לא תעשה ל"ה, חלק הדבור אות ו').

מי שאינו מביט על נשים, לעתיד לבוא יהיה לפניו ממלאכי השרת ב. מי שאינו מביט על נשים, ואינו מדבר דברים בטלים וסובל כעסו ואינו מתגאה ועוסק בתורה ובמעשים טובים, לעתיד לבוא יהיה לפניו ממלאכי השרת (ספר חסידים סימן ק"מ).

ג. כשתשמור הפה ועיניים, תזכה לכל המדרגות הקדושים (של"ה הקדוש אות קדושה).

סגולה להנצל מעין הרע - שלא יסתכל בחוצות

ד. בגמרא איתא, דכמעט כל מיתות הן על ידי עין הרע (ב"מ ק"ו). והעצה להנצל מעין הרע שלא יסתכל בחוצות (ברכות כ'). ומתאי טעמא זכה יוסף וכל זרעו אחריו, דאין עין הרע שולטת בהם (של"ה הקדוש אות קדושה).

חיי האדם תלויין בשמירת עיניים

ה. אפילו כשמוכרח לדבר עם אשה, יתן עיניו למטה ולא יראנה כלל, פי חיי האדם תלויין בזה, והוא בדוק ומנסה, דטוב לו בעולם הזה ובעולם הבא (תוכחת חיים למהר"ח פלאג", ואתחנן דבור המתחיל לא תעשה).

החולץ בחוץ לא יסתכל בכל הצדדין

א. הרוצה לשמור עיניו, יחזק לבו בבטחון בד', הגם שנדמה לו שצריך להסתכל לכאן ולכאן, אם ד' ירצה יזמין לו האיש שמבקש ממילא, פדכתיב "ושח עיניים יושע" (איוב כ"ב כ"ט) שהקדוש ברוך הוא מושיע לזה השח עיניים בכל דבר שיצטרך (יסוד צדיק פרק א').

ב. ירגיל ויכריח עצמו, שלא להסתכל לכאן ולכאן, פי על פי הרוב כשהיצר מפתהו להסתכל באיזה מקום, מזמין לו שם ראית איזה אשה או חצופה, כאשר בדוק ומנסה, פי מובא בספרי חכמה, שיש רוח זנונים רחמנא ליצלן, והמה מלאים כל האורין, פי המה קלפות דקות, ותולדותיהם וחיותם מפגם המחשבה ופגם הראיה. ותכף אשר האדם מגביה עיניו להסתכל במקום האסור והמזוהם, או אפילו מחשב במחשבותיו סתם בלי ראיה והסתכלות, אז תכף בזה הרגע מתלבשים בכח נפש הבהמית שלו, ושורין עליו ומטמאין אותו בכל מיני טמאות רחמנא ליצלן (יסוד צדיק, פ"ג).

ג. עוד לך כָּלֵל גָּדוֹל, שְׁלֵא יִמְצָא יִצְרָךְ פֶּתַח לְשְׁלוֹט בְּךָ בְּלִכְתָּךְ בְּשׁוֹק, וְאַתָּה רוֹאֵה נָשִׁים בָּאוֹת לְקָרְאֲתֶךָ, שִׁים עֵינֶיךָ לְאַרְץ עַד שֶׁתַּעֲבֹרְנָה וְאַל תִּסְתַּכֵּל בָּהֶן כו', שֶׁהָרִי תִרְאֶה שֶׁהֵיָצַר מִתְגַּבֵּר עָלֶיךָ בְּחִזֶּק שֶׁתְּשִׁים עֵינֶךָ לְרֵאוֹתָן, וְאִם אֵין רֵאִיָּה זו כְּלוּם, לָמָּה מִתְגַּבֵּר עָלֶיךָ עַד שֶׁכִּמְעַט כָּל אָדָם יְכוּל לַעֲמוֹד בְּנִסְיוֹן זֶה, כִּי אִם מִי שָׂאֵהֶבֶת בּוֹרְאוֹ חִקּוּקָה בְּלִבּוֹ (שִׁבְט מוֹסֵר, פֶּכ"ז).

אֵל יְבוּשׁ מִמְּלַעֲיָנַיִם

א. יֵשׁ הַמִּתְבַּיְשִׁים לַיְלֵךְ בְּשׁוֹק וְעֵינָיו לְמִטָּה וְהִיא בּוֹשָׁה רָעָה שֶׁצָּרִיךְ לַעֲקוֹר. עֵינַי מֵה שֶׁכָּתוּב בְּסִפְר חֲסִידִים סִימָן ט': וְעָקַר חִזֶּק הַחֲסִידוֹת מִתַּחֲלָה וְעַד סוֹף, אַף עַל פִּי שֶׁמִּתְלַוְצִים עָלָיו, אֵינוֹ מְנַיֵחַ חֲסִידוֹתָיו וְכֹנְנָתוֹ לְשָׁמַיִם וְאֵינוֹ רוֹאֵה פְּנֵי נָשִׁים בְּפֶרֶט בֵּין אֲנָשִׁים אַחֲרִים, שֶׁכֵּלֶם רוֹאֵין הַנָּשִׁים כְּגוֹן שֶׁהָיָה בְּבֵית חֶפְהָ, שֶׁהַנָּשִׁים שָׁם מְלַבְּשׁוֹת עֲדִיִּים וְהַכֵּל מִסְתַּכְּלִים וְהוּא אֵינוֹ מִסְתַּכֵּל, לְפִיכֶךָ יִזְכֶּה לְרַב טוֹב הַצָּפוֹן וְכו', כְּמוֹ שֶׁכָּתוּב: "אֲשֶׁר צָפְנָתָ לִירְאִיָּךְ", וְעֵינָיו תִּשְׁבַּע מִזִּיו הַשְּׂכִינָה, עַד כָּאֵן לְשׁוֹנוֹ. וְרמ"א סֵעִיף א', וְלֹא יִתְבַּיֵּשׁ בְּפָנֵי בְּנֵי אָדָם הַמְּלַעֲיָגִים עָלָיו בְּעִבּוּדַת הַבּוֹרָא יִתְבַּרְךָ שְׁמוֹ.

אֵל יְבוּשׁ מִמְּלַעֲיָנַיִם - יִמְצָא מְנוּחַ לְנַפְשׁוֹ - וַיִּפְעוֹל יִשׁוּעוֹת בְּנַפְשׁוֹ

ב. כָּל מִי שֶׁחָשׁ לְנַפְשׁוֹ, שְׁלֵא לְהִבְיָאָה לִיְדֵי טְמָאָה, יִגְדִיר אֶת עֲצָמוֹ בַּחוּשׁ הָרֵאִיָּה וְאִם הִדְבָּר קָשֶׁה לוֹ, יִתְגַּבֵּר עַל עֲצָמוֹ בְּכָל תּוֹקֶף וְעוֹז. וַיִּדַע אֲשֶׁר מִמֶּשׁ בְּנַפְשׁוֹ הוּא. וְאִם לֹא יִגְדִיר אֶת עֲצָמוֹ בְּזֶה, כָּל עִבּוּדוֹתָיו כְּאֵיִן וְכֹאֲפֵס נֶחֱשֵׁב וְלֹא יִפְעַל דְּבָר בִּיגִיעָתוֹ וְעִבּוּדוֹתוֹ, וְאִדְרָבָה יִרַד רַחֲמָנָא לִיצְלָן מִטָּה מִטָּה, וְעַל כֵּן יִתְגַּבֵּר כְּאָרִי, לְהִגְדִיר אֶת עֲצָמוֹ בְּכָל תּוֹקֶף וְעוֹז, וְגַם אִם יִהְיֶה נֶכֶר אֵל יְחוּשׁ לְשִׁיחוֹת בְּנֵי אָדָם, וְהֵלֵא בְּדָבָר הַנוֹגֵעַ לְחַיֵּי הַנַּפֶּשׁ בְּגִשְׁמִיּוֹת, אֵינָם מְבִיטִים עַל שׁוֹם דְּבָר, וְכָל שֶׁכֵּן בְּהַנוֹגֵעַ לְחַיֵּי הַנַּפֶּשׁ הַרוּחָנִי, וְהַפְּבֻדוֹת בְּזֶה הוּא רַק בְּעַת הָרֵאשׁוּנָה, שֶׁצָּרִיךְ לְהַכְּבִיד עַל עֲצָמוֹ וְלִהְתַּגַּבֵּר עַל טְבֵעוֹ וְרִצּוֹנוֹ וּבְמִשָּׁף הַזְּמַן יִתְרַגֵּל כֵּן, וּבִהִגְדָּרָה זֹאת יִמְצָא מְנוּחַ לְנַפְשׁוֹ מִכְּמָה רַעוֹת וּבְלִבּוֹלִים, וְאִזּוֹ יוֹכֵל לַעֲבֹד עִבּוּדוֹתוֹ וּבִיגִיעָתוֹ יִפְעַל יִשׁוּעוֹת בְּנַפְשׁוֹ בְּעִזְרוֹתוֹ יִתְבַּרְךָ (קוּנְטְרַס הַעֲבֹדָה, פֶּרֶק ב' - לְאֲדוּמ"ר הָאֲמִצְעִי רַבִּי דּוּבֵעַר מְלִיבְאוּוִיטֵשׁ זצ"ל).

שָׁכָר הַשׁוֹמֵר עֵינָיו מִהַסְתַּכְּלוּיּוֹת אִסּוּרוֹת

הַשׁוֹמֵר עֵינָיו מִרְאִית אִשָּׁה:

א. יִהְיֶה מְרַכְּבָה לְשִׂכְנָה - וְכִהְקָרִיב כָּל הַקְּרִבּוֹת (חִיד"א בְּעִבּוּדַת הַקּוּדֵשׁ, צְפוּרֵן שְׁמִיר סִימָן ט' אוֹת קכ"ח).

י. הַשְּׂכָר וְהַעֲנָשׁ בְּשִׁמִּירַת עֵינַיִם

ב. מתפלל להקדוש ברוך הוא והקדוש ברוך הוא עוזר לו, שומע תפלתו ועונה לו בעת צרתו (חיד"א שם).

ג. כח קדושת שפֵעו קיים לעולם ולעולמי עולמים, לזרעו וזרע זרעו עד עולם (יסוד צדיק, פרק ג).

ד. תזכה לחזות פנעם העליון, ומלך מלכי המלכים הקדוש ברוך הוא בפי תחזינה עיניך בעולמות העליונים (באר משה, בא, ד"ה ויאמרו).

ה. יזכה לעתיד לבוא להיות במרומי מרומים בין צדיקים וקדושי ארץ שעליהם העולם קים, וירגיש בזיו קדושת בית המקדש לעתיד לבוא (יסוד צדיק, פרק ג).

ו. זוכה לראות ולשמוע מראות אלקות, ולהשיג השגת אלקות (ייטב לב, ונרא - ד"ה ונרא אליו).

ז. זוכה לבנים טובים ואריכות ימים (ספר חסידים סימן תצ"ה). יחיו בניו ויגדלם בלא צער, ויציל אותם ממקרי הזמן (אמרי קודש - השרף מסטרעליסק, אות ל"ח).

ח. זוכה שזרעו יחברו פרושים על התורה (ספר המדות אות ס).

ט. זוכה להיות צופה במרכבה העליונה (ראשית חכמה, שער הקדוש פ"ח, אות מ"ז). ורואה בעין שכלו אורות עליונים (לקוטי תורה - טשערנאביל, הדר' ז).

י. זוכה שלא יכהה מאור עיניו - אפילו בזקנותו (תוכחת חיים - רבי חיים פאלאג", אחר, ד"ה ולענ"ד).

יא. זוכה ונבראין מלאכים קדושים וטהורים, ולעתיד תקבצו אצלך (יסוד צדיק, פרק ה).

יב. זוכה לפרנסה ברוח (תוכחת חיים - אחר, אור לשמים - בהעלותך [ד"ה בהעלותך], אמרי נועם - בראשית [ד"ה לחבר]).

יג. אין עין הרע שולט בו ובזרעו (ברכות כ', דבש לפי, מע' ר).

יד. לא נקרא רבנו הקדוש "קדוש", מפני גדולת תורתו ועבודתו, אלא מפני שלא הסתפל מעולם במילתו, ולא הכניס ידיו למטה מטבורו (יסוד צדיק, פרק ה).

טו. לפעמים, אפילו על ידי פעם אחת שתעמד בנסיון חזק בעינים, תוכל לזכות למדרגת קדושה גדולה (יסוד צדיק, פרק ה).

טז. זוכה לשמירה מעלה, שהקדוש ברוך הוא שומרו ומצילו (תפארת שלמה, מאמרי שבת, ד"ה ומעיו).

י"ז. זוכה לחיות דקדושה והתלהבות בתורה ותפלה, ולהאיר עיניו בתורתנו הקדושה (בית אברהם - תוריע, ד"ה וראה).

עונש הגדול על הסתכלות

א. שלשה דברים ברא הקדוש ברוך הוא, באדם, אֲזַנַיִם עֵינַיִם לְשׁוֹן. מה עשה הקדוש ברוך הוא, שם לכל אחד גדר וחומה וכו', שם גבינים לעינים, לכסות ולסתום ולעצם עיניו מראות ברע, והאדם הנבזה, כשהוא שם אֲזַנַיִם לְשׁוֹעַ עֵבְרָה, ועיניו לראות עֵבְרָה, לְשׁוֹנוֹ לְהַצְמִיד מִרְמָה, מֶה עָשָׂה, פֶּרֶץ גְּדָר מִלְכוֹ שֶׁל עוֹלָם, אֲשֶׁר מָסַר בִּידוֹ לְשִׁמּוֹר, עַל אַחַת כַּמָּה וְכַמָּה שָׁבָן מוֹת הוּא, וְעַל זֶה נֵאמַר "וּפְרִץ גְּדָר יִשְׁכְּנוּ נַחֲשׁ". (ספר חסידים סימן קמ"ח).

ב. איתא בזוהר הקדוש פקודי (דף רס"ג) יֵשׁ מְמַנֶּה אֶחָד שֶׁנִּקְרָא פְתוּת, עַל שֵׁם שִׁמְפָתָהּ לְבַנֵי אָדָם לְהִסְתַּכֵּל וּלְעֵין בְּמַה שְׁאִינּוּ צָרִיךְ בְּכַמָּה גְּאוּפִין וְזִנּוּגִים, וְלֵאחֶר מִיתַת הָאָדָם וְנִקְבַר בְּקִבְרֵהוּ, בָּא הַמְּמַנֶּה הֵהוּא וּמַחְזִיר לְהָאָדָם נִשְׁמָתוֹ וְאַחַר כֵּךְ נוֹטֵל אֶת הָאָדָם בְּאִכְזָרִיוֹת וּמְשַׁבֵּר עֵצִים שֶׁל הָעֵינַיִם וְנוֹטֵל מִמֶּנּוּ אֶת הָעֵינַיִם וְאַחַר כֵּךְ מוֹרִיד אוֹתוֹ לְכוּר שֵׁישׁ כּוֹ הַרְבֵּה נַחֲשִׁים וְעַקְרָבִים וְאוֹחֲזִין בּוֹ וְדֹנִין אוֹתוֹ בְּדִינֵין קָשִׁים וּמְרִים רַחֲמָנָא לְיַצְלֵן (קב הישר פרק ב', וקצין זה באור מדיקים - עמוד היבודה, פרק א').

ג. המסתכל בעריות קשתו ננערת. ואשר לא נשא עיניו אל אשת איש, זוכה ומקבל פני השכינה (ב"י, אבן העזר סימן כ"א).

ד. ובזה יעשה חשבון לנפשו האומללה, האם השתכר במשא ומתן בשוק, נגד מה שהפסיד בראיתו והרהורי עֵבְרָה. אפילו אם ישתכר למאות ולא לפים, האם כל מִמּוֹן שֶׁבְּעוֹלָם יֵשׁ בּוֹ דֵי נֶגֶד הַפֶּסֶד עֵבְרָה אַחַת (שער התפלה, שער ניפול, ד"ה ולמול).

ה. אם העין הוא עבד ליצר הרע, לראות בעניני והבלי העולם הזה, פטור מן הראוי לחזות בנעם ד', וכל יראה גאות ד' (חיד"א בדבש לפי, מע' ר' אות ב').

ו. ומזה מוסר השכל לאותם שרוצין להרויח ממון, ומסתכלין בקונטרסים, או שאר מקומות לראות ולחפש בתר מציאות.

הליכה לדרך

א. דעו כי השוקים והרחובות בכל מקום, וגם במקום שדרין שם יהודים חרדים, מלאים פריצות וזוהמא, גרוע מן הגרוע כדור המבול. האש של היצר הרע

וְשֶׁל פְּרִיצוֹת וְתַאוּוֹת, בּוֹעֵר עַד לֵב הַשָּׁמַיִם, וְאִם אֵין נִזְהָרִין, לֹא לְבַד שְׁשׁוֹרְפִין הַנְּשִׁמָּה לְעוֹלָם וְלְעוֹלָמֵי עוֹלָמִים וּמֵאֲבָד עוֹלָמֵי הַן לְחַיִּים, מִלְּהִיּוֹת בְּגֵן עֵדֶן עִם הַצְּדִיקִים, עוֹלָם הַתְּחִיָּה, אֲלֵא גַם עוֹלָם הַזֶּה מֵאֲבָד בְּיָדֵים, כִּי הָעֵין רוֹאֶה וְלֵב חוֹמֵד וּמִחְשָׁבָתוֹ וְדַעְתּוֹ טְרוּדִים בְּהַרְהוּרִים רָעִים וְהַבְּלִי הַבְּלִים הַמְּבַלְבְּלִים אֶת הָאָדָם כָּל הַיּוֹם לְרַבּוֹת הַלֵּילוֹת. וּכְדַבְּרֵי חַז"ל, גְּמִירֵי אֵין יֵצֵר הָרַע שׁוֹלֵט, אֲלֵא בְּמֵה שְׁעֵינֵינוּ רוֹאוֹת, אֲבָל הַשׁוֹמֵר עֵינָיו, שׁוֹמֵר מְצֻרוֹת נַפְשׁוֹ וּמֵאֲשֶׁר בְּמֵה שְׁיֵישׁ לוֹ, "נַפְשׁוֹ בְּטוֹב תְּלִין וְזָרְעוּ יִירֵשׁ אֶרֶץ". יִשְׁנֵם אֲבָרְכִים נַחֲמָצִים וּמְקוֹלְקָלִים הַרְבֵּה, וְשָׂרֵשׁ הַקְּלֹקָלִים שְׁמִירַת הָעֵינַיִם.

(הָאָדָם נִכְרַ בַּעַת הַנְּסִיּוֹן, בְּלִקוּטֵי אִמְרִים - תְּנִינָא, דְּהָאָדָם נִמְדָד לְפִי זְמַן הַנְּסִיּוֹן, וְהוּוּ הַיְהִידוּת שְׁלוֹ, וְהִכַּל לְפָנָיו רַק הַכְּנָה לְזֶה הָרַגַע, וְלֹאֲחֲרָיו לְהַרְגִיעַ מִהַקְּשֵׁי שְׁעֵבֵר עֲלֵיו)

וְאֵף עַל גַּב שְׁהִלִּיכְתּוּ לְחוּץ בְּאוּנֵס גְּמוּר, עִם כָּל זֶה הַחֲמִירָה בּוֹ הַתּוֹרָה יוֹתֵר מִכָּל אֲסוּרִים שְׁבַתוֹרָה, שְׁבָהֵם קִי"ל בְּפִסְחִים, דְּבָלֵא אֲפֹשֶׁר וְלֹא קִמְכוּיִן שְׂרִי, וּבִזְהָ אֲסוּר, דְּקִימָא לָן פְּגַע אֲשֶׁה מְסַלְקָה לְצַדְדִין, וּב' טַעֲמִים בְּדָבָר אֶחָד, כְּמוֹ שְׁכַתּוּב בְּחַפְץ חַיִּים הַלְכוֹת לְשׁוֹן הָרַע - כָּלֵל ו', כִּיּוֹן שְׁנַפְשׁוֹ שֶׁל אָדָם מִחֲמַדְתָּן.

וְעוֹד עַל פִּי שְׁאֲמָרוּ חַז"ל, הַמְתַּעַסֵּק בְּחַלְבִּים וְעֲרִיּוֹת חֵיב, וּמִשׁוּם דְּפָגְמֵי הַנְּפֶשׁ, גַּם בְּאוּנֵס, וְזֶה פְּשׁוּט. מִרְגְּלָא בְּפִי הַגַּה"צ מְבָרִיֶּסֶק "נַעֲבַעְדָּ [רַחֲמָנוּת] אֲ אֲפִיקוֹרְס" הוּא גַם כֵּן אֲפִיקוֹרְס.

ב. לְשׁוֹן מְרֵן הַחֲתָם סוֹפֵר פְּרִשְׁתַּת חַיִּי שְׁרָה (ד"ה וַיֵּצֵא יִצְחָק), וּז"ל: שְׁלֹא נַחֲשָׁדוּ יִשְׂרָאֵל קְדוּשִׁים לְהַסְתַּכֵּל בְּפָנֵי נְשִׁים חַלִּילָה, אֲשֶׁר כָּל הָעוֹשֶׂה זֹאת יֵאָבֵד עֲצָמוֹ בְּזֶה וּבְכָא חֵס וְשְׁלוֹם, עַד כָּאן לְשׁוֹנוֹ.

הַר"ר יוֹנָתָן בֵּיעֲרוֹת דְּבַשׁ (חֶלֶק ב' דְּרוֹשׁ ט'), בְּעוֹנוֹתֵינוּ הַרְבִּים כָּל גְּרוּי יֵצֵר הָרַע בְּעֲרִיּוֹת עַל יְדֵי הַסְתַּכְלוּת, וְעַל יְדֵי זֶה בָּא לְכָל הָעֲבָרוֹת וְלְכָף מִלֵּאךְ הַמּוֹת מִלֵּא עֵינַיִם, כְּפִי הַסְתַּכְלוּת הָאָדָם בְּחַיָּיו.

ג. מְרֵן הַחֲתָם סוֹפֵר פְּרִשְׁתַּת בְּרֵאשִׁית, בְּהַקְדָּמָה, אֲמָרוּ חַז"ל (עֲבוּדָה זֶרַע כ') אֲמָרוּ עֲלֵיו עַל מִלֵּאךְ הַמּוֹת שְׁכָלוּ מִלֵּא עֵינַיִם וּבִשְׁעַת פְּטִירָתוֹ שֶׁל אָדָם עוֹמֵד לְמַעְלָה מִרֵּאשׁוֹתָיו וְחִרְבוּ שְׁלוֹפָה בִּידוֹ וְטַפָּה שֶׁל מְרָה תְלוּיָהּ בּוֹ, כִּיּוֹן שֶׁהַחֹלָה רוֹאֶה אוֹתוֹ מְזֻדְעָזַע וּפּוֹתַח פִּיו וְזוֹרְקָה לְתוֹךְ פִּיו, מִמְּנָה מֵת, מִמְּנָה מְסָרִיחַ, מִמְּנָה פָּנָיו מוֹרִיקוֹת, עַד כָּאן. וְקָשָׁה אֵיךְ וְלָמָּה מִלֵּא עֵינַיִם, וְתִרְץ הַגַּה"ק מֵהַר"ן אֲדַלְעַר זצ"ל, דְּעַל יְדֵי שְׁהָאָדָם עוֹבֵר רַחֲמָנָא לִיצְלָן עַל הָלְאוֹ שֶׁל: "וְלֹא תִתּוֹרוּ וְכוּ' עֵינַיִכֶם", וּמִטְמֵא אֶת עֲצָמוֹ בְּהַסְתַּכְלוּיּוֹת אֲסוּרוֹת, בְּזֶה נוֹתֵן עֵינַיִם לִיצֵר הָרַע שֶׁהוּא מִלֵּאךְ הַמּוֹת וּמִזֶּה נַעֲשֶׂה מִלֵּא עֵינַיִם, מֵעֵינַיִים אֵלוֹ שֶׁהַסְתַּכְלוּ בְּמִקּוּמוֹת

שְׁאֵסוּר לְהִסְתַּכֵּל, וּמִפְּנֵי זֶה מְזַדְעָזַע הָאָדָם, כִּיּוֹן שֶׁהוּא רוֹאֵה שֶׁהוּא גָרַם אֶת זֶה בְּעִוְנוֹתָיו, עַד כָּאן. וְכֵן כָּתַב הַקְּדוֹשׁ הַרְר"י בִּיעֲרוֹת דְּבַשׁ חֶלֶק ב' דְּרוֹשׁ ט' וַחֲדִיד"א בְּנַחַל קְדוּמִים פְּרָשֶׁת בְּרֵאשִׁית.

ד. הָאָדָם צָרִיךְ לְהִכִּיר, שֶׁהִלִּיכְתּוּ לַחוּץ הוּא עֵת נִסְיוֹן, הַחַיִּים וְהַמּוֹת שְׁלוֹ תְלוּיִין כְּעַת עַל כֶּף מֵאֲזָנִים, אִם יִזְהַר שְׁלֵא לְטַמֵּא עֵינָיו וּלְבוֹ, דָּאִם חָס וְשָׁלוֹם יִכְשָׁל, אוֹי לוֹ וְאוֹי לְנַפְשׁוֹ, מְעַתְד רַחֲמָנָא לִיְצַלֵּן לְצָרוֹת גְּדוּלוֹת ד' יְרַחֵם, וְאִם יַעֲמוּד בְּנִסְיוֹן, אֲזַי טוֹב לוֹ בְּעוֹלָם הַזֶּה וּבְעוֹלָם הַבָּא.

**יהודים חושו
והינצלו**

הוֹי כִּי גְדוֹל הַיּוֹם הַהוּא מֵאִין כְּמֵהוּ
וְעַת צָרָה הִיא לִיעֲקֹב וּמִמְנָה יִיִשְׁעַ
(ירמיה פרק ל"ז)

**האם הנך חפץ להנצל מפצצת אטום?
מהקרינות?
האם הנך יודע מה יסוכך עליך?**

**האם שמעת היכן ניתן להשיג בימינו
תיבת נח כדי להינצל?**

**הזמן אוזל אל
תתמהמה!**